

UABDIVULGA
REVISTA DE DIVULGACIÓ CIENTÍFICA

ACTIVITATS

TESIS

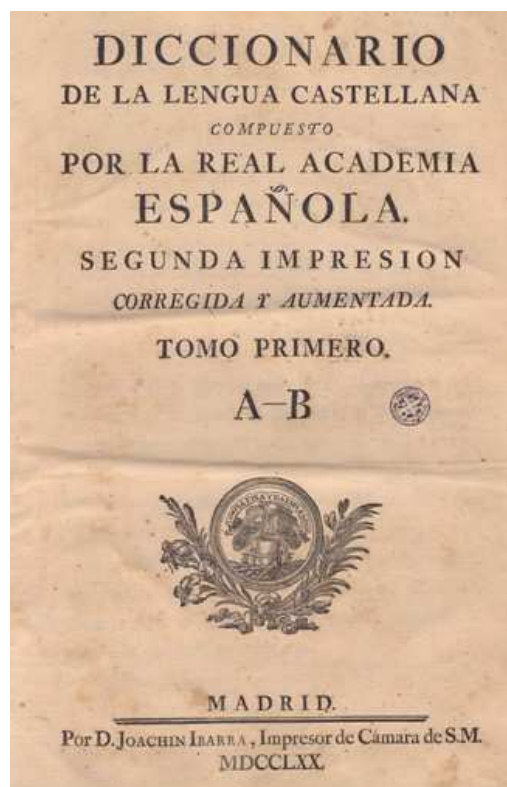
GRUPS DE RECERCA

ENTREVISTES

AVENÇOS

A FONTS

FILOLOGIA

A FONTS

Sòcrates l'impenetrable i l'amor platònic

Un investigador de la UAB ha publicat un article en el què es reinterpreta un passatge del *Banquet* de Plató per establir que la fortalesa de Sòcrates radica en la seva resistència a la seducció. Així, Sòcrates coneix el desig, però només l'exerceix quan es tracta de veritable amor. Aquesta nova interpretació permet apropar-nos al nucli de la doctrina de l'amor platònic.

[+]

A FONTS

L'aprenentatge dels relatius en català

Una investigadora de la UAB ha realitzat un treball per aprofundir en el coneixement de l'aprenentatge de les frases relatives en català. Aquest article mostra com els infants tenen més problemes per comprendre i realitzar relatius d'objecte que els de subjecte. Aquests resultats concorden amb els trobats en altres llengües.

[+]

TESIS

Avenços en la identificació de l'escriptura visigòtica gallega

La identificació de les característiques regionals de l'escriptura visigòtica utilitzada a la zona del Regne de Galícia entre els segles X i XII, ha estat l'eix central de la tesi doctoral de Ainoa Castro Ilegida a la UAB. Aquest treball permetrà classificar documents que fins ara no tenien una localització geogràfica precisa.

[+]

12/2013 - Anàlisi general i de les veus científiques i tècniques del "Diccionario de autoridades"

Una tesi doctoral realitza un estudi complet del volum de la segona edició del *Diccionario de autoridades* publicat el 1770, una edició poc estudiada per inacabada. La tesi demostra que en aquesta edició es van introduir moltes innovacions, vigents gairebé sense canvis fins el 1884 i ofereix el primer inventari complet de veus científiques i tècniques del diccionari acadèmic en les lletres a i b, amb resultats exhaustius en l'estudi del lèxic no comú.

Referències

"*Diccionario de autoridades* (2ª ed.): técnica lexicográfica y lengua de la ciencia", tesi doctoral de M. Luisa Pascual Fernández, dirigida per José Manuel Blecuá Perdices i llegida al Departament de Filologia Espanyola de la UAB.

Aquesta tesi doctoral és un estudi complet del volum de la segona edició del *Diccionario de autoridades* (*Diccionario de la lengua castellana compuesto por la Real Academia Española. Segunda impresion corregida y aumentada. Tomo primero. A-B*, publicat el 1770), a partir de la llengua de la ciència i de la tècnica que recull. L'originalitat de l'anàlisi consisteix en abordar una edició que ha estat oblidada en els estudis d'història de la lexicografia per inacabada, fet que ha provocat que la majoria dels treballs saltessin del primer *Diccionario de autoridades* (1726-1739) a la primera edició en un tom (1780). No obstant això, la tesi demostra que la major part de les innovacions en l'edició de 1780 (vigents gairebé sense canvis fins el 1884) ja s'havien introduït el 1770 en l'edició que aquí s'estudia, per tant, a ella es deu la modernitat del diccionari acadèmic gairebé fins a finals del segle XIX, i, conseqüentment, la influència de les seves innovacions en diccionaris de diversos autors.

L'estudi es compon de dues parts: la primera està dedicada a l'anàlisi general de l'edició, i en ella es descriuen tots els components del *Diccionario* (pròleg, llista d'autoritats, llista d'abreviatures, tipografia, nombre de paraules, il·lustracions, definicions, informació gramatical, etimologia, correspondència llatina, autoritats, exemples i informació codificada en abreviatures), la segona se centra en l'examen particular de les veus científiques i tècniques, i està realitzada des de la perspectiva actual de la història de les llengües d'especialitat i de la història de la ciència. En l'anàlisi d'aquesta segona part es reuneixen totes les veus científiques i tècniques contingudes en l'edició estudiada, és a dir, aquelles diferenciades amb l'abreviatura de l'especialitat corresponent (les més representatives), les específiques que no porten abreviatura de l'àmbit específic però s'explica aquest àmbit en la definició i, finalment, les paraules científiques i tècniques sense cap indicació d'especialitat les definicions de les quals revelen que pertanyen al lèxic específic. La tesi ofereix, per tant, el primer inventari complet de veus científiques i tècniques del diccionari acadèmic en les lletres a i b, amb resultats exhaustius en l'estudi del lèxic no comú.

A causa del caràcter eminentment pràctic de la tesi, la metodologia emprada en l'estudi de la 2a ed. del *Diccionario de autoridades* té una importància fonamental. Efectivament, la modernitat de l'edició estudiada es constata de forma empírica pel contrast d'aquesta amb l'edició antecessora i pel coneixement de les *Reglas* o manuals d'ús intern que van manejar els primers acadèmics al segle XVIII per elaborar el *Diccionario*. D'aquesta manera, és possible conèixer la incipient tècnica lexicogràfica desenvolupada pel grup d'il·lustrats que va confeccionar la primera edició i comprovar el gran avanç que va experimentar aquesta tècnica en només tres dècades, que són les que separen les dues edicions. Així, el mètode aplicat en l'anàlisi de cada element del *Diccionario* és el següent: primer examino les instruccions presents en les *Regles* i en els pròlegs de les dues primeres edicions, després comprovo si es compleixen aquestes normes en la segona edició del *Diccionario* i extrec les conclusions oportunes. A més, per corroborar el caràcter innovador de l'edició estudiada, estableixo contínues comparacions amb les edicions anterior i posterior del *Diccionario* i ho il·lustro amb prop de 350 exemples. També es fa el seguiment del lèxic de dues especialitats (l'agricultura i l'arquitectura) a través dels segles XVIII i XIX, i fins i tot comprovo l'evolució de diversos termes específics de qualsevol àmbit del coneixement en aquests segles amb l'objectiu de verificar la perdurabilitat de les innovacions implantades en la segona edició d'*Autoritats*.

Les conclusions extretes de l'estudi tenen, al seu torn, dues vessants: d'una banda es corrobora el gran avanç que va suposar la publicació de la segona edició d'*Autoritats* en matèria de tècnica lexicogràfica, tècnica que es va mantenir amb poques modificacions fins a la dotzena edició del diccionari en un tom de la RAE (1884), de l'altra, es comprova una representativitat molt alta del lèxic científic i tècnic en el *Diccionario*, més del 10% del seu volum, xifra que sobrepassa llargament les indicacions recollides al pròleg de l'edició sobre aquest tipus de lèxic i descobreix la tasca que porta a terme el diccionari acadèmic en la divulgació del lèxic de la ciència i de la tècnica.

M. Luisa Pascual Fernández
Departament de Filologia Espanyola

MariaLuisa.Pascual@uab.cat

TESIS

Una revisió de Josep Palau i Fabre, dramaturg

L'escriptor Jordi Coca, a través de la seva tesi doctoral realitzada a la UAB, ens descobreix un nou Josep Palau i Fabre dramaturg més enllà del que l'*Obra Literària Completa* de l'autor ens permetia conèixer. La tesi inclou textos inèdits de Palau que ens el presenten com a un precursor del teatre de l'absurd entre altres revelacions que permeten reinterpretar-lo.

[+]

Si tens propostes: premsa.ciencia@uab.es

E-mail per rebre el nostre butlletí

Enviar